

2017. április 5. szerda

Jn 8, 31-42 (Dániel könyve 3,14-20)

Az Ószöv-i rész és János evangéliuma is azt a kérdést boncolgatja, hogy kinek kell engedelmessé válni, a királynak vagy Istennek?

Szolgák vagy szabadok akarnak-e lenni?

A királynak /e világ urának/ való engedelmesség a siker, gazdagság, gondtalan élet hamis ígéretével jár.

Az aranyoszlop imádata és a mammon szeretete, elrabolja az ember szabadságát.

Aki pedig a bűn és a pénz rabja, az szolgává teszi magát, általuk nem lehet szabad.

A gőg, a hatalomvágy, az erőszak Isten előtt utálatos dolgok, amiktől szeretné megszabadítani az embert. Még a hatalmasok is kapnak erre egy esélyt, /Nabukadnezár király/.

Jézus többféleképpen is mondja: „Nem lehet két úrnak szolgálni”.

„Bizony, bizony mondom nektek, mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek”.

Aki elutasítja a bűnt, és Istent szolgálja, az megismeri az igazságot.

Az igazság Jézus tanításának megismerésében és elfogadásában tapasztalható meg.

A benne való kitartás felszabadít a jóra.

Akinek pedig Isten az Atyja, az szereti a küldöttjét, Jézust is.

Aki pedig szereti Jézust, megtartja parancsait.

Az igaz úton való járás hozhat ugyan szenvedést, megpróbáltatásokat, de a Lélek szabadságát adja cserébe, mely boldogságot ad az embernek. Ezért képes a szenvedések közepette is dicsőíteni az Istent.

1. Ki az én zsarnokom, aki, vagy ami fogva tart?
2. Tudom-e, hogy szabadságot kaptam Istentől, dönteni a jó vagy a rossz mellett?
3. Érzem-e szabad akaratom felelősségét?
4. Vállaltam-e már szenvedést a hitem miatt?
5. Mennyire szeretem az én Istenemet, tűzbe mennék érte, vagy legalább megtartom a parancsolatait?

Széplakiné Erzsébet (Pécel)